

دستور زبان کردي

گويش کرمانشاهي

وحيد رنجبر

هرمس

زبان و ادبیات ۶۳

۱۰

م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دستور زبان کردى

گويش كرمانشاهى

وحيد رنجبر

انتشارات هرمس

انتشارات هرمس

تهران، خیابان ولی عصر، بالاتر از میدان ونک، شماره ۲۴۹۳ - تلفن: ۸۸۷۹۵۶۷۴
مجموعه ادب فکر - زبان و ادبیات ۶۳

دستور زبان کردی

گویش کرمانشاهی

وحید رنجبر

طرح جلد: واحد گرافیک هرمس

چاپ اول: ۱۳۹۴

تیراث: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: چاپخانه انتشارات سروش

همه حقوق محفوظ است.

سرشناسه: رنجبر، وحید، ۱۳۵۹ -

عنوان و نام پدیدآور: دستور زبان کردی: گویش کرمانشاهی / وحید رنجبر.

مشخصات نشر: مشخصات ظاهري:

تهران: هرمس، ۱۳۹۴

مشخصات ظاهري:

یازده + ۱۸۹ ص.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۶۳-۹۲۰-۴

وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا.

موضوع: کردی - دستور

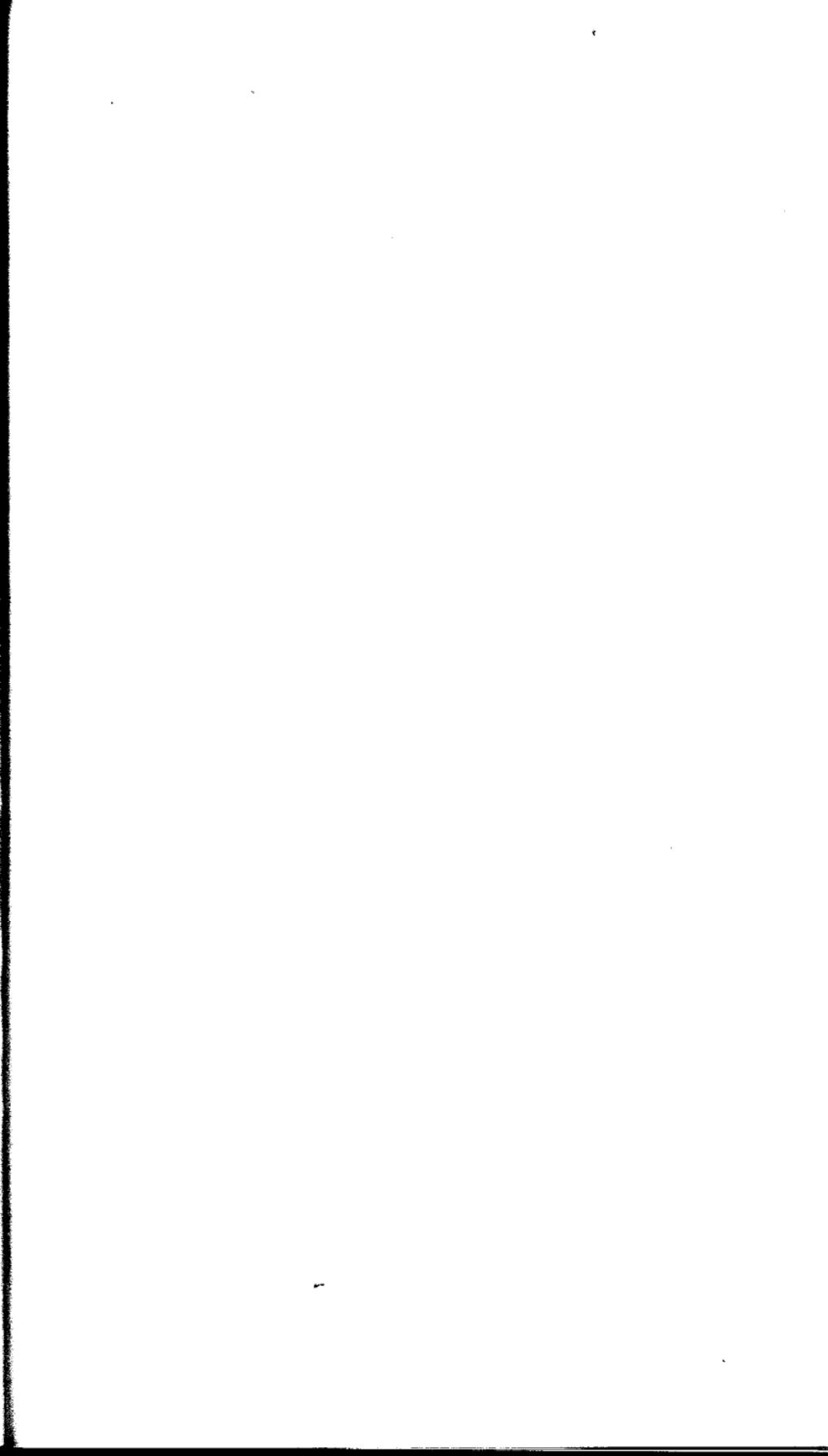
ردیهندی کنگره: رده‌بندی کنگره: PIR ۳۲۵۶ / ک ۵۲ / ر ۹۳ / ۱۳۹۳

ردیهندی دیوبنی:

شماره کتابشناسی ملی: ۳۶۸۰۷۸۵

۴۹

پیشکش به آنان که می‌اندیشند

فهرست

۱	پیشگفتار
۳	مقدمه
۷	آشناسی
۹	واج‌شناسی کردی
۱۲	واکدها
۱۵	هم‌خوان‌ها
۱۶	هم‌خوان چاکنایی
۱۷	نیم‌واکدها
۱۸	تولید دومین‌ها
۲۲	هجا
۲۴	فرایندهای آوابی
۲۷	عناصر نوابی
۳۲	صرف
۳۴	تکواز، واژه و گروه
۳۷	فعل
۴۰	تکوازهای مصدری
۴۱	فعال جعلی
۴۲	ریشه‌ی فعل

۴۴	شناسه‌های شخصی
۴۵	فعل کمکی
۴۹	زمان حال
۴۹	حال ساده
۵۰	حال التزامی
۵۳	حال منفی
۵۵	حال التزامی منفی
۵۶	حال ملموس
۵۸	زمان گذشته
۵۸	گذشته‌ی ساده
۶۰	گذشته‌ی استمراری
۶۲	گذشته‌ی تقلی
۶۴	گذشته‌ی دور
۶۵	گذشته‌ی التزامی
۶۸	گذشته‌ی منفی
۶۸	تکواز او / <i>wā</i>
۶۹	افعال لازم و متعدد
۷۰	فعل سببی
۷۰	فعل مجهول
۷۳	افعال تام و ربطی
۷۴	افعال کامل و ناقص
۷۶	بن فعل
۸۲	اسم

فهرست

نہ	
۸۲	اسم جامد و مشتق
۸۴	اسم ساده و مرکب
۸۴	اسم عام و خاص
۸۵	اسم مفرد و جمع
۸۷	اسم معرفه و نکره
۸۹	اسم ذات و معنی
۸۹	اسم صوت
۹۰	اسم مصغر
۹۰	اسم مصدر و مصدر
۹۱	صفت
۹۱	صفت بیانی
۹۶	صفت اشاره
۹۷	صفت شمارشی
۹۸	صفت پرسشی
۹۸	صفت تعجبی
۹۸	صفت مهم
۱۰۰	قید
۱۰۰	قید مختص
۱۰۰	قید مشترک
۱۰۱	انواع قید از نظر معنی
۱۰۲	ضمیر
۱۰۳	ضمیر شخصی
۱۰۱	ضمیر متصل

۱۰۴	ضمیر مشترک
۱۰۴	ضمیر اشاره
۱۰۵	ضمیر پرسشی
۱۰۵	ضمیر تعجبی
۱۰۵	ضمیر مهم
۱۰۵	ضمیر شمارشی
۱۰۶	ضمیر ملکی
۱۰۶	حرف
۱۰۶	حرف ربط غیرهمپاییگی
۱۰۶	حرف عطف یا ربط همپاییگی
۱۰۷	حرف اضافه
۱۰۷	حرف ندا
۱۰۸	صوت
۱۰۹	قاعده‌های زیرمقوله‌ای واژگان
۱۱۳	نحو
۱۱۷	گروه‌ها
۱۲۰	گروه اسمی
۱۲۳	گروه صفتی
۱۲۴	گروه حرف اضافه‌ای
۱۲۵	گروه قیدی
۱۲۶	گروه فعلی
۱۲۷	ساختار جمله
۱۲۷	وجه

فهرست

یازده

۱۳۰	پرسش	-
۱۳۱	نقی	-
۱۲۹	قید	-
۱۳۲	نمود	-
۱۳۴	تطابق شناسه و نهاد	-
۱۳۴	ساختار جمله‌های ساده	-
۱۳۶	جمله‌ی ساده	-
۱۳۶	نهاد	-
۱۳۷	گزاره	-
۱۳۷	جمله‌های با فعل لازم	-
۱۳۹	جمله‌های با فعل ربطی	-
۱۴۲	جمله‌های با فعل متعدد	-
۱۵۰	بدل	-
۱۵۱	ساختار جمله‌های مرکب	-
۱۵۱	جمله‌های مرکب همپایه	-
۱۵۳	جمله‌های مرکب ناهمپایه	-
۱۵۳	جمله‌های شرطی	-
۱۵۴	جمله‌های وابسته درونهای	-
۱۵۸	برگدان ایات درون متن به فارسی	-
۱۶۷	وازه‌نامه‌ی کردی به فارسی	-
۱۷۵	وازه‌نامه‌ی فارسی به کردی	-
۱۸۵	کتابنامه‌ی نوع اول	-
۱۸۷	کتابنامه‌ی نوع دوم	-

پیشگفتار

تاکنون دستورهایی برای کردی شمالی و مرکزی نوشته شده است، انتشار کتاب حاضر، نخستین گام در زمینه‌ی دستور کردی جنوبی محسوب می‌شود.

در این کتاب، دستور کردی کرمانشاهی مورد بررسی قرار گرفته است، هر چند بسیاری از قواعد آن در گویش‌های کلهری و سنجابی نیز صادق است. قواعد برگرفته از فارسی، با پیش‌زمینه‌ی آن که برای خوانندگان آشنا می‌باشد، توضیح چندانی داده نشده است.

هم از شیوه‌ی دستورنویسی سنتی — البته با رویکرد ساختی (بیشتر در بخش صرف) — و هم از نظریه‌ی گشتار — زایایی (بیشتر در بخش نحو) استفاده شده است. قواعد دستوری بنا بر مطالعات میدانی نگارنده (ضبط و تحلیل بیش از دوهزار ساعت مکالمه‌ی سخن‌گویان بومی کرمانشاه و بهره‌مندی از شش گویشور-*informant*) و همچنین تطابق با قواعد و نظریات زبان‌شناسی معتبر، ارایه گردیده است. البته کوشیده‌ام قواعد کتاب در جهت دقیق‌تر بیان کردن ویژگی‌های کردی کرمانشاهی باشند و هر جا که لازم بوده، برخی از واژگان

پیشین دستوری را بازتعریف کرده‌ام. در این کتاب سعی شده است که قواعد، خودمناقض و یا ناقض قواعد دیگر نباشند.

در پایان از خدمات و الطاف مدیر محترم نشر هرمس، جناب آقای ساغروانی، و همچنین کارکنان دلسوز و مهربان این نشر، خانم‌ها بصیری، شیلدار و شمس کمال تشکر و قدردانی را دارم.

وحید رنجبر چقاکبودی

کرمانشاه

تابستان ۱۳۹۴

مقدمه

زبان؛ مجموعه‌ای سامان‌مند از نشانه‌های اختیاری و قراردادی است که هم‌چون نهادی اجتماعی برای برقراری ارتباط به کار می‌رود. مجموعه‌زبان‌های کردی، از زبان‌های غربی ایران هستند که به سه شاخه‌ی اصلی شمالی، مرکزی و جنوبی تقسیم می‌شوند. مهم‌ترین گویش شاخه‌ی شمالی، کرمانجی و هم‌چنین مهم‌ترین گویش شاخه‌ی مرکزی، سورانی است. شاخه‌ی جنوبی که از زیرمجموعه‌های مهم این زبان است، خود به گویش‌های کرمانشاهی، سنجابی، کلهری، لکی و لری پشت‌کوه (فیلی) تکلم می‌شود. (ر.ک. رضایی باغبیدی (۱۳۸۸) ص ۱۸۱، بلو (۱۳۸۷) ص ۱۵، بلو (۱۳۸۷) ص ۵۴۴ ویندفور (۱۳۸۷) ص ۴۸۵، p3; Haig & Matras 2002, p5) کردی کرمانشاهی یکی از مهم‌ترین این گویش‌هاست که می‌توان گفت بیشترین سخن‌گو را در بین شاخه‌ی جنوبی دارد. کردی کرمانشاهی در شهر کرمانشاه و اطراف آن تکلم می‌شود. برخی به اشتباه کردی کرمانشاهی را با کردی کلهری یکی می‌دانند، هر چند نمی‌توان مشابهت فراوان این دو گویش را نادیده گرفت. از جمله دلایل جدایی این دو گونه می‌توان به

مجاورت کردی کرمانشاهی با فارسی کرمانشاهی و تعامل این دو با هم اشاره کرد و از سویی مرکزیت کرمانشاه در غرب کشور و تبدیل شدن به یکی از منازل شاهراه ارتباطی به عتبات عالیات، موجب شده است که کردهای کرمانشاهی با فارس زبان‌های سایر نقاط کشور نیز در تعامل باشد و از این رو فارسی در این گونه نقش پیدا کند. از دیگر دلایل جدایی این دو گونه این است که گویشوران کرمانشاهی مدت‌ها پیش از گویشوران کلهری شهرنشین شده‌اند و در نتیجه بسیاری از واژگان شبانی و کشاورزی را نیاز نداشته‌اند و بسیاری از آن‌ها از گویش آنان رخت برپسته یا تغییر معنا و کاربرد داده‌اند و نیز به واسطه‌ی شهرنشینی به واژگان و اصطلاحات تازه‌ای نیاز پیدا کرده‌اند که از زبان‌های مجاور به‌ویژه فارسی وام گرفته‌اند. هم‌چنین مجاورت و در معرض فارسی بودن گویشوران کرمانشاهی سبب شده که برخی از واج‌های کردی جنوبی نخستین در کرمانشاهی به واج‌های زبان فارسی نزدیک‌تر شود.

با آن که زادگاه کردی کرمانشاهی شهر کرمانشاه است اما مختص به سخن‌گویان خاص این منطقه نیست، امروزه هنگامی که مثلاً یک لک‌زبان و یک جافی‌زبان با هم ارتباط برقرار می‌کنند به گویش کرمانشاهی صحبت می‌کنند، هرچند از نظر لهجه‌ای که دارند هر کدام با لهجه‌ی خود گویش کرمانشاهی را تکلم می‌کنند اما کاملاً مشهود است که از ساختار و واژگان گویش کرمانشاهی استفاده می‌کنند و گویش کرمانشاهی دیگر فقط متعلق به شهر کرمانشاه و سخن‌گویان نخستین آن نیست و نقش زبان میانجی را در مناطق جنوبی کردنشین بازی می‌کند و این خود سبب می‌شود که برخی از واژگان گویش‌های دیگر

کردی از قبیل لکی، سورانی، جافی و ... حتا لری — گویشی از فارسی — نیز به کردی کرمانشاهی راه یابد. همچنین در کردی کرمانشاهی عناصر زبانی مهجور کردی چه در سطح واجی، چه در سطح واژگانی و چه در سطح ساختاری دیده نمی‌شود.

به نظر بارچ^۱ (بارچ، ۱۹۸۷، ص ۲۵۱) گونه‌ی زبانی‌ای که بتواند به‌طور طبیعی به زبان معیار تبدیل شود باید دارای ویژگی‌های زیر باشد:

۱. یک گروه معتبر سیاسی و اقتصادی و تحصیلی آن را به کاربرند.

۲. دارای ادبیات تاریخی و نویسنده‌گان بزرگ باشد.

۳. در یک منطقه‌ی مرکزی جغرافیایی رواج داشته باشد.

همچنین می‌توان ویژگی‌های دیگری نیز به این سه ویژگی

افزود: (رنجر، ۱۳۸۸، ص ۷)

۴. سهولت گویش

۵. تعداد گویش‌وران اصیل و غیر اصیل در مقایسه با سایر

گونه‌های زبان

۶. محبوبیت و مقبولیت گویش در بین گویش‌وران سایر گویش‌ها

با توجه به این ویژگی‌ها و مقایسه‌ی کرمانشاهی و دیگر گویش‌های کردی جنوبی کردی کرمانشاهی را می‌توان گویش معیار کردی جنوبی دانست.

آواشناسی

واج‌شناسی^۱ کردی

آواهایی را؛ که در سازمان آوایی هر زبان سبب تمایز معنایی میان واژگان می‌شوند؛ با ویژگی‌های آوایی بنیادینی از دیگر آواها بازشناخته می‌شوند؛ از تجزیه‌ی دوم در تجزیه‌ی دوگانه به‌دست می‌آیند و خود تجزیه‌نایاب‌ترند، «واج»^۲ گویند.

کردی کرمانشاهی نیز سی و یک واژ آزاد و دو تولید دومنین^۳ دارد. واژ‌ها را می‌توان در دو گروه واکه^۴ و هم‌خوان^۵ جای داد. در گروه هم‌خوان‌ها به دلایلی، که بعدتر اشاره خواهد شد، هم‌خوان چاکنایی^۶ و نیم‌واکه‌ها^۷ را در جدولی جداگانه آورده‌ام.

برای نمایش هر کدام از واژ‌ها نشانه‌هایی در نظر گرفته می‌شود که در این کتاب، هم از نشانه‌های نوشتاری فارسی - کردی و هم

-
1. Phonology	2. Phoneme	3. secondary articulation
4. vowel	5. Consonant	6. glottal consonant
7. semi-vowel		

از نشانه‌های لاتین (برگرفته از IPA و سنت واج‌نگاری مکنزی) استفاده می‌کنیم. این نشانه‌ها را الفبای زبان گویند.

واکه‌ها

ū	و	۵	a	ه	۱
e	ـ	۶	ā	ا	۲
ı	ـی	۷	o	ـو	۳
ī	ـی	۸	u	ـوو	۴

چاکنایی

?		ـئ	ـا
---	--	----	----

هم‌خوان‌ها

s	س	۱۱	b	ب	۱
š	ش	۱۲	p	پ	۲
f	ف	۱۳	t	ت	۳
q	ق	۱۴	j	ج	۴
k	ک	۱۵	č	ـج	۵
g	گ	۱۶	x	خ	۶
l	ل	۱۷	ـغ	ـخ	۷
m	م	۱۸	d	د	۸
n	ن	۱۹	r	ر	۹
h	ـهـ	۲۰	z	ز	۱۰

نیم واکه ها

w	و	۱
y	ی	۲

تولید دوّمین

_w	و	۱
_y	ی	۲

در شیوه‌ی خط^۱ کردی برای املای^۲ واژگان کردی از این نشانه‌ها استفاده می‌شود. هر چند واکه‌ی e غیر از مواردی که امکان لغش وجود دارد در نوشтар با خطنوشت فارسی - کردی نوشته نمی‌شود ولی در خطنوشت لاتین نوشته می‌شود. در بعضی از متون کردی موجود، املای واژگانی که فراگویی آن‌ها با فارسی یکسان است به همان املای واژه‌ی فارسی نوشته می‌شود. مثلاً:

وه شيون آهوييل بي كس و ترسان و سرگردان

له صحرای خيالت ليلگم مجنون ويلانم

هوشنگ آذرنيا

كه شيوهی درست نگارش آن به صورت زير است؛

وه شون ٽاهووهيل بـ كـهـس وـ تـرسـان وـ سـهـرـگـهـرـدانـ

له سـهـهـرـايـ خـيـالـتـ لـيلـهـگـهـمـ مـهـجـنـوـنـ وـيـلـانـمـ

wa šūne āhowayle bīkas o tersān o sargardān

la sahrāy x'yālet leylagam majnune weylānem

در همه جای کتاب از املای به شیوهی کردی پیشنهادی این
کتاب استفاده می‌شود.

واکه‌ها

واکه؛ آواییست که هنگام فراگویی آن راه عبور هوا باز است.

(مشکوه‌الدینی، ۱۳۷۷، ص ۷۴) واکه‌ها در زبان کردی a، e، a

، ā، ă، آ و ă می‌باشند.

در سازمان آوایی^۱ کردی فراگویی^۲ واکه‌های a، e، ă، آ و ă

لـاـ مـانـنـدـ فـرـاـگـوـيـيـ فـارـسـيـ اـيـنـ واـكـهـهـاـتـ،ـ يـعـنـىـ واـكـهـهـاـيـ aـ وـ ăـ

واـكـهـهـاـيـ پـيـشـيـنـ هـسـتـنـدـ کـهـ بـهـ هـنـگـامـ فـرـاـگـوـيـيـ آـنـهـاـ حـجـمـ زـبـانـ

بـهـ طـرـفـ جـلـوـ رـانـدـهـ مـیـشـودـ وـ واـكـهـهـاـيـ ăـ لـاـ وـ ăـ وـ ăـ

واـكـهـهـاـيـ پـيـشـيـنـ هـسـتـنـدـ کـهـ بـهـ هـنـگـامـ فـرـاـگـوـيـيـ آـنـهـاـ حـجـمـ زـبـانـ بـهـ طـرـفـ عـقـبـ

دهان رانده می‌شود. در هنگام فراگویی واکه‌های پیشین شکل لب‌ها به صورت گسترده بوده و به هنگام فراگویی واکه‌های پسین شکل لب‌ها به صورت گرد می‌باشد.

واکه ۱، واکه‌ای است که در پهلوی وجود داشته ولی در فارسی امروزی وجود ندارد و در زبان کردنی کرمانشاهی که یکی از بازمانده‌های زبان‌های غربی ایران باستان است، این واکه هنوز وجود دارد. در هنگام فراگویی این واکه حجم زبان به جلو رانده می‌شود (واکه پیشین) و شکل دهان به صورت گسترده می‌باشد.

مثال؛ ئەر بچىايد شىر خۇاردىيادەت

?ar beč^vāyd šīr x^wārd^vādat

واکه تا نیز واکه پیشین و بسته بوده و در هنگام ادای آن شکل لب‌ها به صورت گرد می‌باشد.

مثال؛ ئۆشم نامەت نۆسم

?ūšem nāmat nūsem

اگر سه ویزگی (الف) شکل لب‌ها (گرد^۱ و گسترده^۲، ب) حجم زبان (پیشین^۳ و پسین^۴) و (ج) میزان باز شدن دهان (باز^۵ و

1. rounded

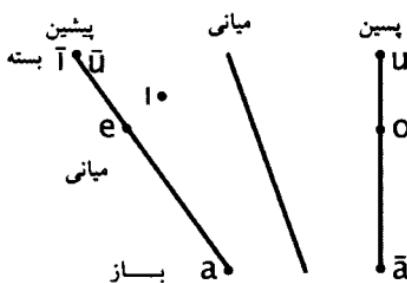
2. Unrounded

3. Front

4. back

5. open

بسته^{۱)} را ویژگی‌های بنیادین در تمایز واکه‌ها بدانیم از این‌رو شکل زیر نشان‌دهنده‌ی این ویژگی‌ها برای هر واکه است.

واکه‌های سمت راست خط، گرد و سمت چپ آن، گسترده هستند.

می‌توان آوای «وه/ ūa/» را نیز واکه‌ی مرکب دانست. مانند
دوهت/dūat/

[a]	a	اه
[e]	e	-
[o]	o	و
[ā]	ā	ا
[i]	i	ئ
[u]	u	وو
[ī]	ī	ى
[y]	ū	و

1 .close